

אפיק ושות' אפיק

אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS AND NOTARY

גיליון 05, 11 ספטמבר, 2008

הגיליון המקצועי הדו שבועי של אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון
דניאל פריש 3 תל אביב, קומה 25, טלפון 03-609.3.609 פקס 03-609.5.609

תוכן עניינים

1. מאמר בנושא ההגנה על סימני מסחר

מצ"ב מאמר קצר בנושא ההגנה על סימני מסחר אשר פורסם השבוע בעיתון "מכרזים" ובאתר האינטרנט של יפעת מכרזים, בו ניתן לראות גם מאמרים אחרים של משרדנו:

<http://www.iprojects.co.il/Tenders/new/expert.asp?Expertid=12>

את המאמר כתב שלום שגיא - שלום מתמחה במקרקעין, מיסוי מקרקעין ובלטיגציה מסחרית. שלום הינו בעל תואר ראשון בכלכלה, תואר שני במנהל עסקים עם התמחות במימון וחשבונאות, תואר שני נוסף במנהל עסקים עם התמחות בניהול השיווק ו(כמובן) תואר במשפטים. כמו כן, בטרם מצא את מקומו במשרדנו שלום שימש במשך 3 שנים כמפקח במס הכנסה, במשך 17 שנה כסמנכ"ל כספים ושיווק בקבוצת חברות בתחום הבניה וההשקעות בנדל"ן ובשנים האחרונות משמש גם כמגשר בתחום הנדל"ן ובתחום דיני העבודה.

2. פרסום בכתב העת תאגידים של פסק דין בו ייצג משרדנו

מצ"ב פסק דין אשר פורסם לאחרונה בכתב העת המקצועי "תאגידים" לעניין סכסוך בין בעלי מניות בו מייצג משרדנו את בעל מניות המיעוט בחברה ישראלית. אחד התחומים בהם מתמחה משרדנו הינו סכסוכים בין בעלי מניות, ומשרדנו מטפל כעת במספר לא קטן של תיקים מסוג זה. יתרה מכך, עו"ד שלומי תורג'מן אף מלמד בנושא זה קורס ייחודי במכללת שערי משפט, המבוסס הן על המשפט הישראלי והן על המשפט האמריקאי ותקדימיו.

לבסוף, הואיל ועדכון דו שבועי זה מפורסם הפעם ביום האחד עשר לחודש ספטמבר, לא ניתן לסיים ללא מילה אישית בנושא זה. שורות אלה נכתבות כאשר אני במטוס בדרכי חזרה מנסיעת עסקים מוצלחת בניו יורק ואיני יכול שלא להיזכר במראה העיר, ולא פחות מכך, בריחות אשר אפפו אותה, עת נחתתי בה כשבוע לאחר אירועי ה-11 לספטמבר 2001 על מנת לעבור את טקס הכשרתי כעורך דין אמריקאי, אשר נקבע, כמובן, זמן רב מראש. לא יכולתי, כמובן, שלא לעבור גם הפעם בסמוך לאתר האירועים בדרום מנהטן על מנת לראות שוב מקרוב את הבור העצום המצוי במקום – בור אשר גם עם השלמת הבניה החדשה יוותר לעד כצלקת עמוקה וכואבת על פני האנושות. יהי זכרם ברוך.

דורון אפיק ומשפחת אפיק תורג'מן.

רשימת התפוצה של משרד אפיק ושות' מופצת אחת לשבועיים לקהל של קרוב ל-1,500 איש וכוללת פרסומים מקצועיים לקהל הרחב בנושאים משפטיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. על מנת להצטרף לרשימת התפוצה יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא צרפו אותי לרשימת התפוצה". ניתן להעביר מייל זה לכל אדם ובלבד שלא נעשה בו כל שינוי. אין האמור במייל זה מהווה ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות למשרדנו על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי.

ההגנה על סימני מסחר

משרדנו מטפל בתחום הקניין הרוחני הן בתחום ההגנה על ידי רישום סטטוטורי והן בתחום הליטיגציה במקרה של הפרת זכויות קניין רוחני. בשני התחומים פועל משרדנו תוך שיתוף פעולה פורה עם משרד לוצאטו את לוצאטו, מהפירמות המובילות בארץ ובעולם בתחום הקניין הרוחני ורישום הפטנטים. ברשימה זו נתמקד בהגנה על אחד מתחומי הקניין הרוחני – סימן המסחר.

סימן מסחר הוא סימן המשמש או מיועד לשמש אדם לעניין הטובין שהוא מייצר או סוחר בהם. סימן מסחר יכול להיות שם ויכול להיות סימן ויזואלי.

המטרה של סימן המסחר היא ליצור זהות בין סימן ליצרן או מקור ספיציפי של טובין, באופן שהצרכנים ידעו לזהות על פי הסימן את מקור הסחורה או השירות. רישום סימן מסחר מקנה לבעליו מונופול בשימוש בו תוך הפקעת הסימן בהקשרו המסחרי מנחלת הכלל. עשיית שימוש בסימן מסחר שלא ברשות בעל הסימן (הפרה), מהווה גם עבירה פלילית שדינה מאסר עד 3 שנים בנוסף לתביעה האזרחית לדמי נזק.

פקודת סימני המסחר קובעת הגדרות וכללים לרישום סימן מסחר. אדם המבקש זכות ייחודית להשתמש בסימן פלוני כסימן מסחר, רשאי לבקש רישום של הסימן. הסימן יכול שיהיה אותיות, ספרות, מילים, וצירופם של אלו, וכן, צלילים, ריח, ואף סימנים תלת ממדיים.

הדרישה המרכזית לכשירותו של סימן מסחר לרישום על פי הפקודה, היא היות הסימן **בעל אופי מבחין**. דהיינו שיש בו כדי להבחין בין הטובין של בעל הסימן לבין הטובין של אחרים. לגבי סימן תלת ממדי, (לדוגמה: משולש הטובלרון, או צורת הבלוט של טופיפי) נקבע כי צורתו של סימן מסחר תלת מימדי של מוצר כשרה רק כאשר האופי המבחין נרכש ולא די באופי מבחין אינהרנטי. עוד נקבע בפסיקה, כי צורה בעלת ערך פונקציונאלי אינה כשרה לרישום. הפקודה מונה רשימה של סימנים אשר אינם כשרים לרישום כגון סימנים בעלי משמעות לאומית, ממשלתיים, ממלכתיים, דתיים, סימנים העלולים לפגוע בתקנת הציבור או ברגשותיו, סימנים מטעים, סימנים ובעלי משמעות גיאוגרפית.

סימן המסחר נרשם לגבי סוג טובין מסוים והוא מצומצם לסוג הטובין המדובר. כך למשל, כאשר חברת הלבשה תחתונה ביקשה להשתמש בשם הרשום כסימן מסחר של משקה קבע בית המשפט כי השוני הרב בין מוצרי הלבשה התחתונה לבין המשקה מונע סכנת הטעייה אף אם מדובר בשם דומה או זהה.

בעוד שבהחלט מומלץ לרשום סימן מסחר על מנת להגן עליו, יכול והדין יקנה הגנה לבעל סימן מסחר גם אם זה לא נרשם. הדין מכיר גם ב"סימן מסחר מוכר היטב" - סימן מסחר המוכר היטב בישראל כסימן בבעלות אדם כתוצאה ממאמצי השיווק אף אם סימן זה אינו רשום בישראל. סימן כזה מזכה את בעליו בשימוש יחודי בסימן ובתביעת הפרה כנגד המשתמש בו אף אם אינו רשום בישראל.

זאת ועוד, חוק עוולות מסחריות נותן לבעל סימן מסחר שאינו רשום הגנה מכוח דיני התחרות. החוק קובע כי "לא יגרום עוסק לכך שנשכ שהוא מוכר או שירות שהוא נותן ייחשבו בטעות כנכס או כשירות שיש להם קשר לעוסק אחר". עוולה זו מכונה גניבת עיין והיא מתגבשת בהוכחת שני יסודות במצטרף: קיומו של מוניטין וחשש להטעייה. לבסוף, יכול וקיימת הגנה על סימן מסחר לא רשום גם לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט.

על מנת להגן מחד על זכויות הקניין באופן הראוי בכל אחד מן המצבים ומאידך להישמר מפני חשיפה לתביעות בשימוש והפרה של זכויות אלו רצוי להיוועץ באופן שוטף בבעל מקצוע לפני ביצוע פעולות הנוגעות לזכויות בקניין רוחני כמפורט לעיל.

מאת: שלום שגיא

* הכותב עובד במשרד עורכי הדין אפיק תורג'מן ובעל רקע של שנים רבות בענף הבנייה והיזמות ומתמחה כיום הן בתחום המדל"ן והן בתחום דיני העבודה. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו או יעוץ השקעה ומומלץ להיוועץ בעורך דין וברואה חשבון המתמחה בעסקאות מסוג זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו.

מה בגליון?

בלעדי
8
כללית
10
מהעולם
43
עורכת: אילת אלונני-כהן 03-5635069
מחלקת שירות לקוחות: סימה אסביה 03-5635073
מחלקת מכירות: 03-5635000
מען: דרך פתח תקוה 98-96 תל אביב 67138
פקס: 03-5635075

כתב עת משפטי לענייני
תאגידי
ניירות ערך
הגבלים עסקיים

עורך ראשי:
איל ניגר

עורכים:
יעקב נאמן
יוסף גרוס
אירית חביב-סגל
אהוד סול
ניב זקלר
עמיר ליכט
איתן צחור
מנחם פרלמן

בבית דין המשפט המחוזי בתל-אביב-יפובש"א 23017/07
א' 2757/07

בפני: כב' הרשם איתן אורנשטיין

המבקשים:

1. דויד אביטל
2. זאב מסינג
- ע"י ב"כ עו"ד שלום גולדבלט

נגד

המשיבים:

1. יוסף לוי
2. מור דן פייננס בע"מ
- ע"י ב"כ אפיק תורג'מן (בשם 1-2)
3. מדינת ישראל
- ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז תל אביב
4. מ.א.ל רוטשילד בע"מ

המשיבה הפורמלית:

-**-

הנושא: אגרת תביעה למתן סעד להסרת קיפוח

העובדות:

1. המבקשים והמשיב 1 הינם בעלי מניות במשיבה 4 (להלן: "החברה").
2. המשיב הגיש תביעה נגד המבקשים והחברה ובה עתר למספר סעדים להסרת קיפוח, כאשר אחד הסעדים החלופיים שנתבעו הינו חיוב המשיבים לרכוש ממנו את מניות החברה.
3. לטענת המשיב, יש לשום את סכום האגרה לפי תביעה שאינה ניתנת להערכה כספית. לטענת המבקשים והמדינה, שהצטרפה לעמדתם, יש לשום את האגרה לפי שוויין המשוער של המניות.

נפסק:

1. שעה שמוגשת תביעה לפי סעיף 191 לחוק החברות, התשנ"ט-1999, ובצידה סעדים כספיים אופרטיביים, יש לשום אותה כתביעה ששווייה ניתן לביטוי כספי. לעומת זאת, שעה שנתבעים סעדים שאינם כספיים ואופרטיביים, תחשב התביעה ככזו שאינה ניתנת להערכה כספית.
2. במקרה דנן, אין עסקינן בתביעה בה נתבע סעד כספי אופרטיבי. הסעד שהתבקש הוא הצהרתי גרידא, סעד שאם יתקבל, יחייב תביעה של בירור השווי האמור. המשיב לא עותר לחייב את המשיבים לרכוש את מניותיו בסכום כספי מוגדר, לא

3. ניתן לאבחן מקרה זה ממקרה אחר, בו נתבע סעד של רכישת מניות, אך בית המשפט התבקש להורות על מינוי מומחה שיעריך וישום את שווי המניות. לכן, באותו מקרה, ניתן היה לראות את התובענה כניתנת לביטוי כספי.

תוצאה: הבקשה נדחתה.

——*

החלטה

1. השאלה הנדרשת להכרעה בהחלטתי זו הינה מהי האגרה שיש לשלם במסגרת תביעה לקיפוח המיעוט לפי סעיף 191 לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק החברות"), שעה שהסעד החילופי הוא ליתן הוראות לנתבעים לרכישת מניות התובע?

לעמדת התובע, הוא המשיב, את סכום האגרה יש לשום לפי תקנה 3 לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 (להלן: "התקנות"), לפיה עסקינן בהליך שרואים את שוויו כבלתי ניתן לביטוי בכסף, ולפיכך האגרה שיש לשלם בגינו היא 541 ש"ח בלבד, לפי פרט 3 לתוספת לתקנות. לעמדת המבקשים, הם הנתבעים, סכום האגרה יחושב לפי תקנה 2(ב) לתקנות ולפיכך יש לשלם את האגרה לפי תקנה 6 לתקנות ופרט 8 לתוספת, באופן שיש לשום את האגרה לפי שווין המשוער של המניות. המדינה, מצטרפת לעמדת המבקשים.

2. המבקשים והמשיב הם בעלי המניות של החברה, המשיבה 4 (להלן: "החברה"). בהתאם לרישום בספרי החברה, מחזיק המבקש 1 ב-50% מהון המניות הרשום והמונפק של החברה, המבקש 2 מחזיק ב-25% מהמניות, והמשיב, באמצעות חברה שבבעלותו, מחזיק ביתרת 25% המניות. בהמשך, כך נטען, הוסכם כי חלקו של המשיב בחברה יועמד על 33%.

כפי המתואר בכתב התביעה, מטרת החברה הינה הקמת מיזם נדל"ן במרכז תל אביב, שבעיקרו שיפוץ ניכר של נכס ישן והוספת יחידות דיור עליו, אשר יהווה השקעה מניבה ביותר, שטומנת רווח של כ-17 מיליון ש"ח (להלן: "הפרוייקט"). מטעמים שאינם דרושים להחלטה, הפרוייקט טרם יצא לדרך, למרות ההשקעות הניכרות של הבעלים.

לעמדת המשיב, הודיעו לו המשיב 1, כי אין בכוונתו לממש את הפרוייקט, בניגוד להסכמות שבין הצדדים. המשיב סבור כי יש בהחלטה האמורה כדי להוריד את ההשקעות לטמיון ואולי אף להביא את החברה לידי חדלות פירעון. המשיב טוען כי על מנת לממש את ההחלטה, חברו המשיבים ביחד ומנצלים את הרוב שיש להם, על מנת לקבל בחברה החלטות שמטרתן להביא לעצירת ועיכוב מימוש הפרוייקט. בגדר זו, החלטה לשינוי זכויות החתימה, לשינוי תנאי המימון כמו גם הסדר פירעון הלוואות ועוד. לדבריו, יש בהחלטות אלה משום פגיעה בטובת החברה, פעולות בניגוד לחובות של נושאי משרה ובעלי מניות, הפרת הסכמות, קיפוח המיעוט והתנהגות

לפיכך, הגיש המשיב תביעה נגד המבקשים והחברה ובה עתר למספר סעדים ובכללם:

מתן פסק דין לפיו ענייני החברה מתנהלים בדרך של קיפוח. לחילופין, ליתן כל הוראה להסרת הקיפוח או מניעתו כמו גם הוראות באשר לניהול ענייני החברה בעתיד. הסעד הרלוונטי לבקשה שלפני הוא המצוין בסעיף 68 לכתב התביעה בו עותר המשיב כי המבקשים או החברה ירכשו את מניותיו. מפאת חשיבותו לענייננו אביאו כלשוננו:

"לחילופי חילופין, יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן הוראות לנתבעים (המבקשים - א.א.), לפיהן ירכשו הם או החברה, בכפוף להוראות סעיף 301, את מניות החברה מניות ממניותיה (כך במקור - א.א.)."

3. המבקשים מכחישים את טענות המבקש, ואף הוגשו על ידם בקשות לסילוק התביעה על הסף. אחת הבקשות, היא הבקשה נשוא החלטתי מחמת אי תשלום אגרה כמתחייב לפי התקנות, היא הבקשה, שמטבע הדברים, הראשונה שיש להכריע בה בטרם בקשות אחרות.

לאחר עיון בכתבי הטענות בבקשה, הורתי על קבלת עמדת המדינה באמצעות הפרקליטות. האחרונה, סבורה כמבקשים שיש לחייב את המשיב באגרה לפי שווי המניות המשוער, באם יתקבל הסעד של רכישת מניותיו, וכמפורט בעמדת הפרקליטות.

4. לאחר בחינת עמדות הצדדים, לרבות הפרקליטות, ויישום ההלכה הפסוקה על נסיבות המקרה, הגעתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להידחות, ואבהיר:

ההלכה

5. עסקינן בתביעה למתן סעד הצהרתי כמו גם צו עשה עליהן חלה כרגיל תקנה 3 לתקנות המורה:

"בענינים כמפורט להלן תשולם אגרה לפי פרט 3, 5 או 10 בתוספת, לפי הענין:

(1) צו הצהרתי, צו לא תעשה, צו עשה או צו אכיפה, למעט תובענה לסעד כספי כתוצאה מצו כאמור;"

יוער כי המבקשים והמשיב, התייחסו בשגגה בכתבי טענותיהם לתקנות הקודמות, תקנות בית משפט (אגרות), התשמ"ח-1987 (סעיף 5 לבקשה וסעיף 9 לתגובה).

ההלכה הפסוקה מורה כי בתובענה להסרת קיפוח המיעוט, הכלל הוא שתשולם אגרה לפי פרט 3 לתוספת, דהיינו תביעה שלא ניתנת להערכה כספית, אלא אם חלים חריגים. בהקשר זה אפנה לרע"א 783/05 ניל ענבי נ' אייל קורן (להלן: "הלכת ענבי"). בהלכת ענבי נדרש בית המשפט העליון לתביעת עושק המעוט לפי סעיף 191 לחוק

את הנזקים שנגרמו לחברה כתוצאה ממחדלי הנתבעים. בנסיבות אותו מקרה, קבע בית המשפט שהסעדים הנתבעים מחייבים תשלום אגרה לפי סעד כספי שכן אין עסקינן בתביעה לסעד שרואים את שוויו כבלתי ניתן לביטוי בכסף.

בית המשפט חוזר ומאמץ את ההלכה לפיה יש מקום ליתן פרשנות מרחיבה לתשלום אגרות וכאמור בדברי כב' השופט רובינשטיין בסעיף ח(8) לפסק הדין:

"לדידי, יש ככלל מקום לפרש את דיני האגרות בדרך ליברלית, באופן שבמקרה של ספק לגבי עצם חיוב ההליך בתשלום אגרה יועדף הפירוש המקל עם המתדיין."

בהקשר לסעיף 191 לחוק החברות, מורה בית המשפט בסעיף ח(5)(ב)(2) לפסק הדין:

"... השאלה היא מה דין האגרה כאשר כוללים הסעדים המבוקשים לפי סעיף 191 גם סעד כספי. ודוק: לדידי סעד בענייני קיפוח - מזה וענייני אגרה - מזה, ואין זהות בין השניים; תיתכן פרשנות רחבה לסעיף 191, אך משמתבקש סעד אופרטיבי יש מקום לכאורה לאגרה בהתאם לו."

מהלכת ענבי עולה כי שעה שמוגשת תביעה על בסיס סעיף 191 לחוק החברות, ובצדה סעדים כספיים אופרטיביים, יש לשום אותה כתביעה ששויה ניתן לביטוי כספי. בהבדל, שעה שנתבעים סעדים שאינם כספיים ואופרטיביים, תחשב התביעה כזו שאינה ניתנת לביטוי כספי. גישה זו תואמת הלכות דומות וראה רע"א 1194/91 פלצמן נ' גזברות בית המשפט המחוזי, פ"ד מו(1) 561 בה קבע בית המשפט שהעברת מניות בחברה נופלת בגדר תביעה שאינה ניתנת לביטוי כספי. בדומה, רע"א 232/02 שריבמן נ' מ.ט.ס (לא פורסם), שגם בה התבקש סעד הסרת קיפוח לפי סעיף 191, ובית המשפט סבר שיש להחיל את תקנה 3 לתקנות.

מן הכלל אל הפרט:

6. עיון בכתב התביעה, מלמד כי אין עסקינן בתביעה בה נתבע סעד כספי אופרטיבי, לפיו יש לשום את האגרה כעמדת המבקשים ודוק. בסעיף 68 לכתב התביעה, לא מצינו סעדים אופרטיביים דוגמת אלה שנתבעו בהלכת ענבי, שכן שם, ובהבדל מהמקרה לפני, התבקש בית המשפט בעליל לחייב את הנתבעים לשלם לתובעים את שווי המניות לפי פרמטרים שנתבעו במפורש, לא כל שכן, להוסיף סכומים לשווי המניות בגין נזקי הנתבעים.

לעומת זאת, במקרה דנא, אין כל סעד בדבר אופן הסכום המגיע למשיב בגין מניותיו, אלא מבוקש סעד הצהרתי גרידא בעניין, אשר אם יתקבל יחייב תביעה של בירור השווי האמור. יפים בהקשר זה הדברים שנקבעו ברע"א 1910/04 אילונית פרויקטים תזירותיים בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ, מפי כב' השופט גרוניס:

"אין עסקינן במצב שבו מוגשת תובענה לסעד הצהרתי אשר מטרתה המיידית

נוספת, הפעם לסעד אופרטיבי. אילו זה היה המצב, בהחלט ייתכן שהייתה הצדקה לומר לחברה כי היא אינה יכולה לתבוע סעד הצהרתי אלא עליה לעתור לסעד כספי."

שעה שהמשיב לא עותר לחייב את המשיבים לרכוש את מניותיו בסכום כספי מוגדר, לא מציין את אופן הרכישה, מנגנון הרכישה, תוספות לכך, פרמטרים וכדומה, יש לראות את הסעד המבוקש, כסעד הצהרתי גרידא ואין לראות את התביעה כניתנת לביטוי כספי. דעתי זו אף מתיישבת עם עמדת כב' השופט גרוניס בהלכת ענבי שקבע במפורש כי לאור ניסוח הסעדים בכתב התביעה, יש לקבל את הערעור.

7. לא נעלמה מעיני תגובת המבקשים לתשובת המשיב ובכללה הפניה להחלטתי בעניין ת"א (ת"א) 1960/07 אביב ושות' מגזלי אפקה בע"מ ואחר' נ' מוסדן בע"מ ואחר', אך אין הנדון דומה לראיה. באותו מקרה, שלא נמנה על הסעדים לפי סעיף 191 לחוק החברות, התבקש סעד של השבה לתובעים של כל טובות הנאה הגלומות במניות שבמחלוקת, והרי לכך כיוון בית המשפט העליון בהלכת ענבי שקבע כי אם מתבקש סעד כספי אופרטיבי יש לשום את האגרה כתביעה כספית.

גם יתר ההלכות המוזכרות בעמדת המבקשים, אינן ישימות למקרה שלפני שכן ברובן ככולן, נתבע סעד ישיר של השבת מניות, שברי כי כרוכות בסעד כספי.

לא מן המותר לציין כי במקרה אחר, בו התבקש סעד של רכישת מניות לפי סעיף 191 לחוק החברות, ת"א 2573/06 צ'ק פוינט בע"מ נ' עדי רופין, הגעתי למסקנה שונה מחמת שבאותו מקרה בסעיף 116 לכתב התביעה, התבקש בית המשפט להורות על מינוי מומחה שיעריך וישום את מצב החברה ושווי מניותיה, תוך התייחסות למצב בו המבקשת מכבדת הסכמיה, ופעילות החברה כגוף עסקי סביר וזהיר. במקרה זה סברתי שיש לראות את התובענה כניתנת לביטוי כספי, לגבי שווין המוערך של המניות על ידי המשיב, שכן נתבעו סעדים כספיים מפורשים שלא כבמקרה נשוא ההחלטה.

8. מכל הטעמים האמורים הגעתי לידי מסקנה שעסקינן בתביעה לסעד הצהרתי שאין בצדה סעדים כספיים, וגם לא סעדים כספיים מוסוויים כטענת המבקשים והמדינה.

הבקשה נדחת.

המבקשים יישאו בהוצאות המשיב בסך 5,000 ש"ח בצירוף מע"מ.

ניתנה היום, י"ב בסיון תשס"ח (15 ביוני 2008), בהעדר הצדדים.

(-) שופט, רשם בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו